

Cuprins

1.	ACTOR	4		23.	JUDECĂTOR	48
2.	APICULTOR	6		24.	JURNALIST	50
3.	ARHEOLOG	8		25.	MARINAR	52
4.	ARHITECT	10		26.	MEDIC	54
5.	ASTRONAUT	12		27.	NOTAR	56
6.	AVOCAT	14		28.	OSPĂTAR	58
7.	BIBLIOTECAR	16		29.	PĂDURAR	60
8.	BRUTAR	18		30.	PICTOR	62
9.	BUCĂTAR	20		31.	PILOT	64
10.	CÂNTĂREȚ	22		32.	POLIȚIST	66
11.	COAFOR	24		33.	POMPIER	68
12.	COMPOZITOR	26		34.	REGIZOR	70
13.	CROITOR	28		35.	SCRIITOR	72
14.	DANSATOR	30		36.	SCULPTOR	74
15.	ELECTRICIAN	32		37.	SPORTIV	76
16.	FARMACIST	34		38.	ȘOFER	78
17.	FERMIER	36		39.	TIPOGRAF	80
18.	FOTOGRAF	38		40.	VETERINAR	82
19.	GHID	40		41.	ZIDAR	84
20.	HORTICULTOR	42		•	Ghicitori	86
21.	INGINER	44		•	Curiozități	90
22.	ÎNVĂȚĂTOR	46		•	Activități	93

„Am îndrăgit albinăritul de mică, mergând la prisaca bunicului. Cred că albinele sunt niște ființe fascinante, care au un sistem de comunicare extrem de complex. Ele își dedică toată energia pentru binele grupului, nu pentru binele propriu. Să ai grijă de stupi nu este doar o știință, ci o întreagă artă și o filozofie. Nu știu ce ne-am face fără albine. Uneori mă înțeapă, e și firesc, căci mă bag în casa lor și ele o apără.” (Aurica, 38 de ani)

APICULTOR

La început, omul vâna cuiburile de albine sălbatice și le lua mierea. Apoi oamenii au reușit să domesticească albinele. Apicultorii au folosit stupii și au recoltat astfel miere cu cel puțin 5000 de ani în urmă. Stupii erau făcuți din diverse materiale: lut, cărămizi, bălegar, bușteni, scânduri, nuiele împletite, arbore de plută. Ei erau fie cilindrici, fie patrulaterali; fie orizontali, fie verticali. Stadiile de dezvoltare a lor au condus la stupul cu rame mobile folosit în prezent. Acum mierea se extrage prin centrifugare.

Apicultorul folosește pentru protecție o îmbrăcăminte specială și surse de fum, care țin albinele la distanță. El inspectează și manevrează familiile în timp ce albinele lucrează se află la cules, divizează familiile, controlează roirea, recoltează miere fără să distrugă ramele cu puiet, se asigură că albinele au suficientă hrană pentru a putea supraviețui peste iarnă. În cazul în care n-au, ele trebuie hrănite. Albina-supraveghează starea de sănătate a familiilor de albine și le acordă tratament în cazul unor boli. Creșterea albinelor e o îndeletnicire care necesită multe cunoștințe și abilități, dragoste, grijă, răbdare. Este o știință și o artă.

Albinele au un rol deosebit pe planeta noastră: ele favorizează polenizarea plantelor. În afară de miere, obținem multe produse apicole: ceară, propolis, lăptișor de matcă – toate foarte benefice omului și folosite în multe domenii, inclusiv în medicină.

Mierea este unicul aliment care nu se alterează. Încă în Antichitate, mierea era utilizată ca medicament, ca hrană și ca îndulcitor. Un alt produs apicol, folosit în medicină, este veninul.

Apicultor,
apicultoare
– persoană care se ocupă de creșterea albinelor. I se mai spune *prisăcar*, *albinar*, *stupar*. Pentru unii albinăritul este o pasiune, o ocupație pe care o practică în timpul liber, dar pentru alții e o profesie pe care o exersează în viață.

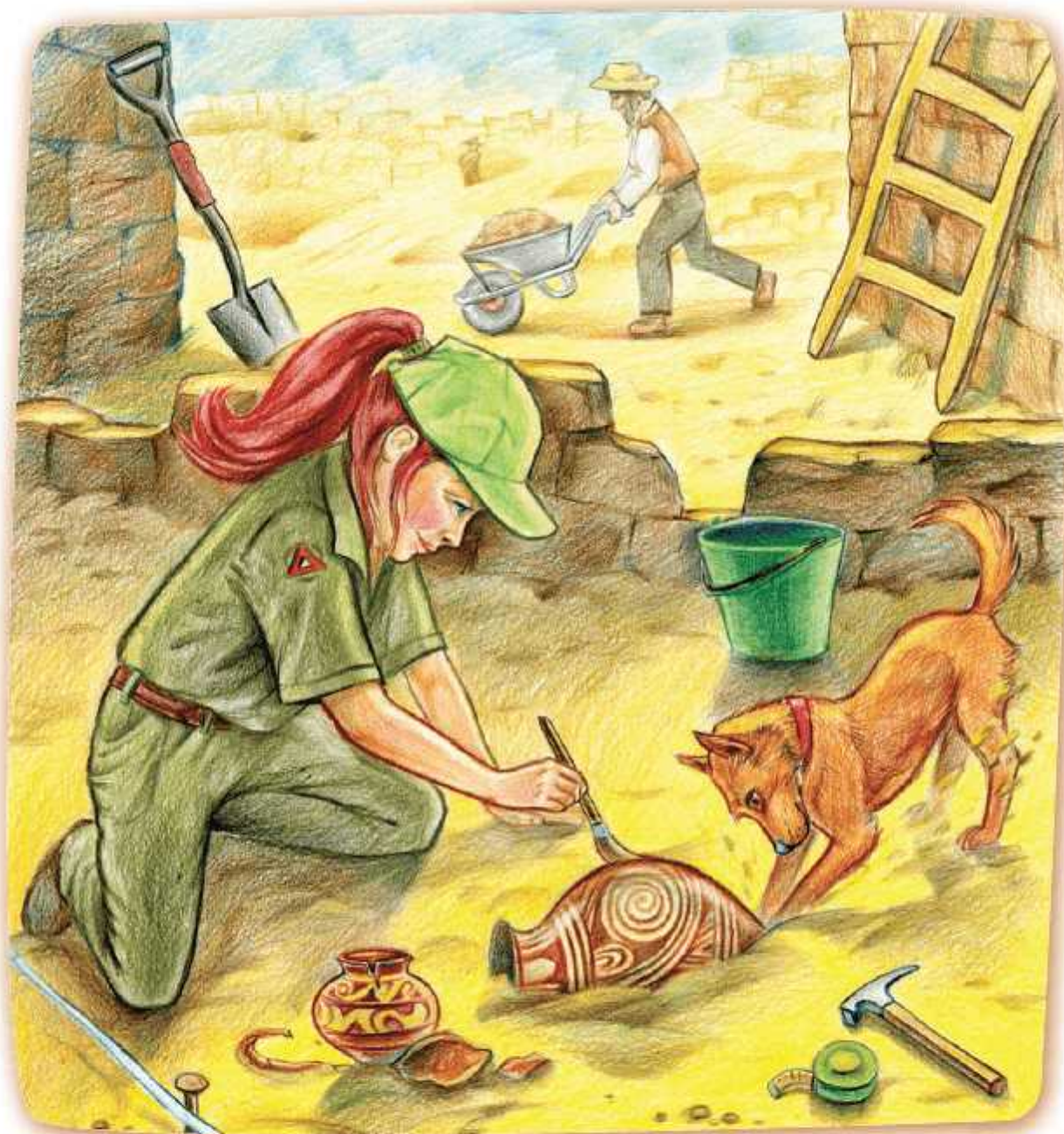
În cazul dispariției albinelor, viața animalelor și a omului va fi pusă în mare pericol: nu va mai exista roadă, deci nici hrană.

O familie numără câteva zeci de mii de indivizi, grupați în trei „caste”: regina (matca), trântorii și albinele lucrătoare (marea majoritate).

O albină produce cam un vârf de linguriță de miere în toată viața sa!

„Nu cunosc bucurie mai mare ca atunci când descopăr un os și înțeleg că are câteva mii de ani! Îmi place să călătoresc, deși, uneori, mi se face dor de casă, căci lipsesc luni întregi. Este o muncă complicată de detectiv, care cere răbdare și dedicație. Dorința de a investiga misterele lumii și trecutul nostru este mai mare decât oboseala, când petreci zile întregi în deșert, în zone stâncoase, în regiuni unde ploaia nu conținește, mai mare decât praful sau nisipul ce se depune pe tartinele mele.” (Daniela, 39 de ani)

ARHEOLOG

Această profesie a apărut abia cu două secole în urmă. Oameni pasionați de trecutul omenirii sau căutători de comori făceau săpături în anumite locuri, fără a avea însă studiile necesare și instrumente speciale. De aceea, în timpul săpăturilor s-au distrus multe obiecte. În plus, s-au distrus și unele straturi, căci fiecare strat cuprinde o anumită perioadă a istoriei. Cu cât mai adânc săpăm, cu atât ne adâncim în timp.

Arheologii lucrează în echipă. Locul de muncă este, în cea mai mare parte, în aer liber, pe șantiere arheologice. Pe lângă săpături, arheologii se ocupă de curățarea și identificarea descoperirilor, fotografierea vestigiilor, înscrierea lor într-un catalog, conservarea obiectelor, întocmirea documentelor detaliate, evaluarea rezultatelor cercetării. Acești cercetători trebuie să aibă vaste cunoștințe despre istorie. În afară de arheologii care muncesc pe teren, există specialiști-muzeografi, care lucrează cu piesele în muzee.

O statueta de lut, un complex funerar ne pot spune multe lucruri, dacă există specialiști care să le descifreze poveștile. Arheologii au descoperit ruinele multor orașe despre care se credea că au existat doar în legende (Troia, Babilon, Sodoma etc.). Datorită arheologilor, lumea a aflat despre faraonul Egiptului Tutankhamon (care a trăit cu peste 3300 de ani în urmă), despre cultura Cucuteni, una dintre cele mai vechi civilizații din Europa (circa 7000 de ani în urmă, pe teritoriul României, Republicii Moldova și Ucrainei).

Te pasionează enigmele trecutului omenirii? Vrei să ajuți lumea să afle cum trăiau oamenii cu un milion de ani în urmă sau cu o mie de ani în urmă? Ești gata să sapi săptămâni în șir până vei descoperi ceva? Poți trăi fără confortul modern? Nu te deranjează noroiul pe papuci? Înseamnă că ai putea deveni arheolog.

Arheolog,
arheologă
– persoană care
studiază istoria
omenirii pe baza
vestigiiilor cul-
turilor materiale:
ruine de edificii,
veselă, bijuterii,
schelete etc.

Arheologul este
un om de știință
care posedă
vaste cunoștințe
despre istorie și
totodată știe să
acorde atenție
detaliilor.

Sapă el întruna, sapă,
Dar nu caută aur, apă,
Caută urma îngropată
A omenirii de-altădată.

De găsește-un ciob de vas,
O monedă, un atlas,
Este foarte fericit –
A găsit ce și-a dorit!

„Mereu mi-a plăcut să observ lumea din jurul meu, detaliile, să creez și să desenez. Ca arhitect, pot să fac un spațiu primitiv, să îmbunătățesc viața oamenilor, să las un semn în urma mea, care îi va bucura și inspira pe alții. Când creez un spațiu, mă gândesc mai puțin la metri și mai mult la cum se vor simți acolo oamenii. Un arhitect adevărat creează cu dragoste față de oameni, dar și față de natură.” (Adrian, 31 de ani)

ARHITECT

Profesia de arhitect este veche, dar a căpătat popularitate abia cu vreo 200 de ani în urmă, când au început să se construiască tot mai multe clădiri. Fără un bun arhitect n-ar fi existat nici piramidele din Egipt, nici Farul din Alexandria, nici Colosseumul din Roma, nici Catedrala Notre-Dame din Paris, nici alte minunate construcții, dar nici casa sau școala ta.

Profesia de arhitect este atât știință, cât și artă. În afară de numeroasele calcule pe care le face un arhitect, el trebuie să aibă simțul frumosului – al proporțiilor și al armoniei. Ce material să aleagă: beton sau aluminiu, piatră sau sticlă, oțel sau lemn? Cum să se încadreze construcția în spațiul existent? Profesia de arhitect necesită atât multe cunoștințe, cât și multă creativitate. Înainte de a se realiza o construcție, arhitectul face macheta. De măiestria lui depinde atât frumusețea unei construcții, cât și rezistența ei.

Arhitectul se consultă cu mulți ingineri: cu inginerul de rezistență, de instalații sanitare, de instalații termice și electrice, cu inginerul-topometrist, cu inginerul-geodez.

Copiii sunt mici arhitecți – construind un palat din cuburi sau din piese lego, aleg culorile și formele pieselor, decid câte turnuri va avea, câte intrări, unde vor fi geamurile etc.

Fac de-acuma un proiect,
Căci mă văd eu arhitect!
Va fi mare, luminoasă
Astă casă, cu terasă!
Va avea ea și pridvor,
Va avea și ascensor,
Ca să-ajungă și Grivei
Tocmai la etajul trei.

Catedrala
Notre-Dame,
Paris, sec. XV,
stil gotic

Opera din
Sydney,
sec. XX, stil
modern

**Arhitect,
arhitectă**

– persoană care proiectează construcții: clădiri, poduri, stadioane, catedrale.

El stabilește designul, materialele din care va fi construcția și colaborează cu diferiți ingineri. Arhitectul supraveghează lucrările pe șantier, fiind responsabil de calitatea finală a construcției.